

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Chr. Christiansen): Der er i det nedsatte Udvalg opnaaet Enighed om et af Handelsministeren stillet Ændringsforslag. Dette Forslag følger dog den Linie, som var angivet i det af Partiet Venstre forelagte Lovforslag. Det vil fremgaa af Udvalgets Betænkning, at man er enig om at fastholde Ydelsens Karakter af en Hædersgave, saaledes at der ikke her er Tale om nogen ny egentlig Understøttelseslovgivning. Der vil allerede nu gennem de bestaaende Love være Mulighed for at yde de forulykkede Sømænds og Fiskeres efterladte en rimelig Understøttelse dels ved den almindelige Ulykkesforsikring og dels ved den særlige Krigsulykkesforsikring. Hensigten med den nye Lov er da at yde en særlig Anerkendelse fra Statens Side til de Borgere, som under de nuværende kritiske Forhold paa Havene pligttopfyldende og modigt yder en fortjenstfuld Gerning ved at opretholde vore Handelsforbindelser.

I Ændringsforslagets § 1 fastholdes Beløbet 800 Kr. aarlig til Enker og 200 Kr. aarlig indtil det fyldte 18de Aar for hvert Barn, som den forulykkede har haft Forsørgelsespligt over for.

Udvalget har drøftet, som det nævnes i Betænkningen, Spørgsmaalet om i visse Tilfælde at yde Hædersgaven ogsaa til ugifte Sømænds og Fiskeres efterladte, men har dog ikke ønsket at stille Ændringsforslag derom. Hvis Tilfælde skulde forekomme, hvor ugifte Sømænd og Fiskere har haft en dokumenteret Forsørgelsespligt, er der i Handelsministerens Ændringsforslags § 2, sidste Punktum, aabnet Adgang til Forhandling herom mellem Handelsministeren og Folketingets Finansudvalg. I øvrigt er man fra Udvalgets Side klar over, at der vil kunne opstaa Tvivlstilfælde i Forbindelse med denne Lov, men Bestemmelsen i § 2 giver jo som nævnt Handelsministeren Adgang til en nærmere Forhandling med Finansudvalget om saadanne Tvivlstilfælde, saa jeg tror ikke, der bliver Anledning til at gøre Fejl paa disse Omraader; der kan sikkert med de Bestemmelser, der er foreslaaet, ydes fuld Retfærdighed, samtidig med at Lovens særlige Karakter bliver fastholdt.

Angaaende de andre Paragraffer i Ændringsforslaget vil jeg nævne, at § 8 bestemmer, at Loven ikke kommer til Anvendelse paa Personer, der er beskæftigede

om Bord i Skibe i Statens, Kommuners, Havnes eller andre offentlige Institutioners Tjeneste. Motiveringen herfor er, at det bør overlades til vedkommende offentlige Myndighed selv at tage Stilling til, hvorledes der bør handles i paakommende Tilfælde.

I Lovforslagets § 10 bestemmes det, at Loven ikke alene gælder for eventuelle fremtidige Krigsulykker, men ogsaa for de Krigsulykker, der er indtruffet siden Krigens Begyndelse 1. September 1939.

Som det vil ses af Betænkningen, finder Udvalget det ønskeligt og naturligt, at de Understøttelser, der udredes paa de aarlige Finanslove til Enker efter Sømænd, som er omkommet ved Søkrigsulykker under Krigen 1914—18, bliver forhøjet fra 500 Kr. til 800 Kr., saaledes at de bringes i Overensstemmelse med de i denne Lov ansatte Beløb. Udvalget henstiller derfor, at disse Ændringer af de gamle Understøttelser foretages ved en Forhøjelse af den paa Finansloven opførte Bevilling.

Med stor Beklagelse har vi alle modtaget Meddelelse om en Række nye Krigsulykker, som har ramt danske Skibe, hvorved mange gode danske Sømænd har mistet Livet, og vi kan alle give Tilslutning til den dybeste Medfølelse med de omkomnes haardt ramte efterladte. Forhaabentlig kan Rigsdagen enstemmigt give sin Tilslutning til det her stillede Forslag til en Hædersgave til danske Sømænds og Fiskeres efterladte og dermed give Udtryk for sin Beundring og uforbeholdne Anerkendelse over for den danske Sømændsstand og Fiskerbefolkning, som trods en tung og farefuld Tid passer deres Gerning til Gavn for Danmarks Land og Folk.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa hele Udvalgets Vegne anbefale det af den højtærede Handelsminister stillede Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse.

Brorsen: Det var Partiet Venstre, der under den forrige Verdenskrig først rejste Spørgsmaalet om at yde en Anerkendelse til efterladte efter forulykkede Sømænd — jeg giver det ærede Medlem Hr. Westermann Lejlighed til at rette den Fejltagelse, han i saa Henseende gjorde sig skyldig i, da vi havde Sagen til første Behandling —, og som det lykkedes at samle hele Rigsdagen om at yde en Anerkendelse i Form af en Hædersgave. Som det gik dengang, paa samme Maade er det i Virkeligheden gaaet nu, idet det Lovforslag, Venstre har stillet, jo nu bliver gennemført, antagelig med hele Rigsdagens Tilslutning. Som Ordfører for mit Parti kan jeg naturligvis kun være